

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човјек њјева на радном мјесту*, 1980; *Предикајно сјање*, 1987; *Међујад*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некршћени дани*, 1994; *Шпай од писмена*, 1996; *Крст од леда*, 2000; *Лийурџа за њоражене*, 2003; *Мислици у злату, чиници у сребру*, 2003; *Сребро и шамјан* (избор), 2004; *Ова чаща*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и њоруа*, 2008; *Чудилица – њесме за малу и велику децу*, 2011; *Еџџафи за незнане*, 2015; *Жив си, кажеш*, 2016; *Зимно месџо*, 2017. Књиге прича: *Христ са Дрине*, 1996; *Приче са марџине*, 1997; *Одблесци*, 1998; *Усџомене из џакла*, 1999; *Прекодринчеви за џиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а џосле олује*, 2012; *Писмо Пеџру Кочићу и још џонекоме*, 2015; *Леџнда о в(ј)еџром виџанима*, 2019. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изџубљених дуџа*, 2006; *Прозор оџворен на висџбабу и кукурек*, 2010; *Гласови са Границе – срџска краџиџка џеџралоџиџа I*, 2016; *С Хомером у олуџи – срџска краџиџка џеџралоџиџа II–IV*, 2018. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрџви и живи буду на броју*, 2002. Књига есеја: *Мркаљев ламенџ*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Заџребачке ефемерџде*, 2003. Монодрама: *Колона*, 2018. Приредио више песничких антологиџа.

МИЛЕТА АЋИМОВИЋ ИВКОВ, рођен 1966. у Богатићу код Шапца. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књига песама: *Дно*, 1995. Књиге критичко-есејистичких текстова: *Свеџи и џесма*, 2010; *Песничке заџонейџке*, 2011; *Траџови чџиџања – криџичка хроника нефџиџиџске џрозе (1992–2009)*, 2020. Приредио више књига.

МАРИЈА БЕРГАМ, рођена 1981. у Херцег Новом, Црна Гора. Студирала је на Факултету за стране језике и књижевност у Барију, где је 2006, на Одсеку за енглески и германистику, докторирала у пољу Теорије превођења, са дисертацијом о италијанском преводу *Омероса* Дерек Волкота. На истом факултету радила је три године као постдокторантски истраживач и асистент у области модерне англофоне књижевности. Након тога провела је три године на Универзитету у Женеви, где је радила на свом другом (још недовршеном) докторату у области савремене

енглеске књижевности. Њени огледи објављивани су у зборницима и академским часописима у Италији и Великој Британији. Тренутно ради као преводилац с енглеског и италијанског на српски и са српског на италијански језик. Преводила је, између осталих, Чарлса Симића, Дерека Волкота, Теда Хјуза, Р. С. Томаса... Живи у Цириху, у Швајцарској.

ВОЛФ ВОНДРАЧЕК (WOLF WONDRATSCHECK), рођен 1943. у Рудолштату, у немачкој покрајини Тирингији. Студирао је науку о књижевности, филозофију и социологију у Хајделбергу, Гетингену и Франкфурту на Мајни. Аутор је више песничких збирки, радио-драма, као и неколико прозних дела. Писао је и за музичке аранжмане у стилу рок-поезије. Једна његова поетска збирка објављена је у огромном тиражу од 300.000 примерака! Добитник више књижевних награда. Живи у Минхену и Бечу. Песничке збирке: *Chuck's Zimmer*, 1974; *Das leise Lachen am Ohr eines anderen*, 1976; *Männer und Frauen*, 1978; *Letzte Gedichte*, 1980; *Die Einsamkeit der Männer. Mexikanische Sonette*, 1983; *Die Gedichte*, 1992; *Liebesgedichte*, 1997; *Das Mädchen und der Messerwerfer*, 1997; *Gesammelte Gedichte*, 2018). (С. Т.)

МАРИЈА ЖИВКОВИЋ, рођена 1991. у Сомбору. Основне и мастер студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише есеје. Интересовања и приступ: интердисциплинарне могућности за тумачење књижевности.

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ, рођен 1936. у Смоници код Ђаковице. Пише студије и огледи из књижевности. Објављене књиге: *Милуџин Ускоковић*, 1968; *Огледи*, 1969; *Моћуноснї речи*, 1970; *Књижевнo сїваралациїво Косова на срїскохрваїском језику*, 1971; *Искушења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаила Лалића*, 1974; *Криїички мейоди*, 1975; *Тумачења савременої романа*, 1976; *Порїррейи македонских їисаца*, 1976; *Љейоїа їисања*, 1978; *Македонски їисци и дела*, 1979; *Тешкоће їумачења књижевнoї дела*, 1979; *Поеїика Косїе Раїина*, 1979; *Огледи о македонској књижевностїи*, 1980; *Поеїика Блажа Конескої*, 1982; *Писци и їроблеми*, 1984; *Књижевне їаралеле*, 1985; *Говор дела*, 1986; *Дијалої с гјелом*, 1986; *Речи на раскрїћу*, 1987; *Поеїика и криїїика*, 1988; *Поеїика Славка Јаневскої*, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; *Гриїор Прличев у свеїлосїи романїизма*, 1990; *Поеїика Рисїа Раїковића*, 1990; *Њейошев їоетїски їовор*, 1991; *Од Њейоша до Лалића*, 1992; *Рейїорика човјечностїи*, 1993; *Зайоченик ријечи (Поеїика Душана Косїића)*, 1994; *Писање као судбина (Поеїика Михаила Лалића)*, 1994; *Обнова їоетїскої їовора (Од Досїијеја до Кишца)*, 1995; *Факїа и фиїуре*, 1996; *Њейошева їсихолоїија и филозофија сїварања*, 1997; *Вићења и сновићења*, 1999; *Самосїиси и казалїце Сїефана Мийрова Љубише (Прилої їоетїици)*, 2000; *По сун-*

чаном *сају* (Поеџика *Владана Деснице*), 2001; *Македонске ѿоејске верџикале*, 2003; *Књижевно обликовање сџварносџи*, 2003; *Маџџа и мудросџи*, 2004; *Времекази и књџокази*, 2005; *Андрићева мудроносна ѿроза – знаџи живоџа и знаџи умејносџи*, 2006; *Сџварање и сазнање*, 2006; *Књижевна криџика као десетџа муза*, 2007; *Миџеме и ѿоеџеме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и дуџови*, 2009; *Анаџрами и криџџоџрами у романима Умберџа Ека*, 2009; *Умеће ѿриџоведања (Књижевно дело Дуџана Ђуровића)*, 2010; *Писџи и ѿсредниџи*, 2011; *Лавиринџџи чаробноџ реализма Габријела Гарџије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нараџивноџ ѿрози Михаила А. Шолохова*, 2012; *Сунчаном сџраном књижевносџи*, 2013; *Зачарани круџ – исџџорија, сџварносџи, умејносџи*, 2014; *Сџваралачки узори и изазови (Њеџоџи, Андрић, Лалић)*, 2015; *Обнављање лейџџе – књижевне сџудуџе и оледџи*, 2016; *Ениџме и ѿараџџме у дјелу Михаила Лалића*, 2016; *Њеџоџи, њеџоџолоџија, њеџоџолоџи*, 2017; *Значења и џумачења књижевноџ дела*, 2018; *Казалице Сџефана Миџрова Љубице*, 2018. Приредио више књџга.

АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ, рођен 1949. у Ратарима код Смедеревске Паланке. Дипломирао (1973) и магистрирао (1976) на Филолошком факултету у Београду, на Групи за југословенску и општу књижевност, а докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду (1993), на Одсеку за српску књижевност. Историчар књижевности, пише студије, уџбенике, есеје и књижевну критику. Објављене књџге: *Како ѿредаваџџи књижевносџи – џеоријске основе насџаве*, 1984; *Облаџи у дуџи – ѿесниџџиво Дуџана Васиљева*, 1986; *Песниџи и ѿреџи*, 1993; *Поеџија срџскоџ неосимболизма*, 1994; *Порекло ѿесме – деветџ разџговора о ѿоеџиџи*, 1995; *Сџвараџџи и сџвориџџељ* (три молитвена певања), 2003; *Чиџанка* (за други разред гимназије и средњих школа), 2005; *Сџџх и ѿамћење: о ѿоеџиџи и ѿоеџиџи Милосава Теџића*, 2018; *О исџџориџи, сећањима и самоџи: есеџи и криџџике о срџскоџ ѿрози XX века*, 2019. Приредио више књџга, антологија и зборника.

МИОДРАГ КАЈТЕЗ, рођен 1962. у Новом Саду. Пише прозу. Објавио је књџгу прича *Подџиџавајуџи се*, 1987. и романе *Немоћ*, 1989; *Светџа ѿородиџа*, 1993, 2004; *Порно вежбе*, 2001, 2015; *Анџџилуфџносџи*, 2010; *Изложба*, 2015.

МИА ЛЕКОМТ (MIA LECOMT), рођена 1966. у Милану, Италија. Италијанска песникиња и књижевница француског порекла. Докторирала је италијанистику на Université Sorbonne Nouvelle. Оснивач је и члан Друштва песникиња (www.compagniadellapoete.com), члан *Centre Interdisciplinaire de Recherche sur la Culture des Échanges*, *Association franco-anglaise de poésie* и француског ПЕН центра. Као преводилац са

француског, у сарадњи са научницима и ауторима активним у Италији и Француској, основала је међународну књижевну агенцију Linguafranca. Сарадник је на италијанском издању *Le monde diplomatique* и уредник часописа за компаративну књижевност *Semicerchio*. Бави се уредничким и критичким делатностима у оквиру транснационалне књижевности на италијанском језику, са посебним нагласком на поезију, којој је посветила есеј „Di un poetico altrove”. Приредила је песничке антологије: *Ai confini del verso. Poesia della migrazione in italiano*, 2006; *Sempre ai confini del verso. Dispatri poetici in italiano*, 2011; *A New Map: The Poetry of Migrant Writers in Italy* (у сарадњи са Луиђијем Бонафинијем), 2011. Објавила: збирке песама *Intanto il tempo*, 2012; *Al museo delle relazioni interrotte*, 2016; збирка кратких прича *Cronache da un'impossibilità*, 2015; књига за децу *Gli spaesati*, 2019. Песме су јој превођене на неколико језика и објављиване у бројним књижевним часописима и зборницима, као и у збиркама на енглеском, француском и румунском. (М. Б. П.)

МИРКО МАГАРАШЕВИЋ, рођен 1946. у Београду. Песник, есејиста, књижевни критичар, путописац, преводилац и лекар-офталмолог. У сарадњи са групом критичара (П. Зорић, П. Протић, Ђ. Јанић, С. Пековић, М. Радуловић...) покренуо је 1995. године Удружење „Исидора Секулић”, годишњи научни скуп „Исидорини дани” и часопис *Исидоријана*. Књиге песама: *Поџоци за вучије и друје очи*, 1969; *Поворке шроула 1999*, 1971; *Сенке бесмртносци*, 1975; *Сјаж Вавилона*, 1980; *Зајонейши вечносци*, 1984; *Варварија*, 1988; *Гласови Косова*, 1990; *Сиреле Еросове*, 1995; *Даније у њаклу*, 1999; *Молбеник Свејшој Саве*, 1999; *Наш врли домаћи свеј*, 2006; *Свејшосавски калем*, 2007; *Сјаж Вавилона и коменџари*, 2009; *Досиџејев ход – 67 њесама њосвећених Досиџеју Обрадовићу*, 2015; *Оде и њокуде*, 2016; *Пев Сирена*, 2018; *Бесџрај*, 2021. Путописи: *Турска њисма*, 2012; *И нова Турска њисма*, 2014. Есеји и књижевне критике: *Знаци духа њоднебља*, 1979; *Hadrian Marguerite Yourcenar*, 1988; *Свејлоци књижевносци*, 1991; *Песник Досиџеј*, 1992; *Песничко њамћење*, 1993; *Евројски њесници*, 2010; *Јован Хрисџић, изблица*, 2010; *Срџска криџичка њоезија*, 2013; *Трајом Црњанској*, 2014; *Чија је исџина?*, 2017; *Песнички свеј Езре Паунда*, 2019; *Криџика и џумачење њрозних форми*, 2021. Приредио је неколико песничких антологија и више књига поезије и прозе страних и српских писаца (Е. Паунд, Т. С. Елиот, В. Б. Јејтс, Д. Х. Лоренс, В. Х. Одн, К. Мидлтон, Т. Хјуз А. П. Чехов, Д. Максимовић, Ђ. Натошевић, Ј. Дучић и др.).

МИРОСЛАВ МАКСИМОВИЋ, рођен 1946. у Његошеву код Бачке Тополе. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Сјавач њод уџјачем*, 1971, 1997; *Мењаџи*, 1972; *Песме*, 1978; *Сењања једној службеника*, 1983; *Сонейши о живојиним радосџима*

и шецкоћама, 1986; *55 сонета о живојним радостима и шецкоћама*, 1991; *Живојински свети*, 1992; *Небо*, 1996; *Изабране њесме*, 2000; *Београдске њесме*, 2002; *Скамењени*, 2005; *77 сонета о живојним радостима и шецкоћама*, 2008; *Шатај кице о слободи* (избор), 2009; *Цртање сиварности*, 2012; *Скривени њосао*, 2014; *Бол*, 2016; *Вољење Србије*, 2018. Књиге есеја: *Поред*, 1995; *О књијама и живоју*, 2001; *Поезија, ѡржиштие, држава* (коаутор Б. Мијатовић), 2009; *Велики ѡпростор слободе – есеји, зајиси, разговори*, 2017; *Јасле, окно*, 2017. Приредио више књига.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Лејини маџија за синализам – ѡулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без длаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеутичка ѡрисијаништиа*, 2018.

КОЉА МИЋЕВИЋ (Бања Лука, БиХ, 1941–2020). Завршио је студије Светске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Писао је поезију, прозу, есеје и преводио, углавном, са француског, али и са енглеског, италијанског, шпанског и словеначког. Књиге песама: *Шћирик и ција*, 1978; *Сћоја сна*, 1984; *Ниии*, 1985; *Море*, 1986; *Сћање никоја*, 1986; *Клавирини*, 1989; *Eros in melos*, 1991; *Виновник*, 1992; *Кристиал усјомена*, 1998; *Икар/Icare*, 2002; *Од сна и од снета*, 2003; *Шума сицла с ума*, 2004; *Римајинаџије*, 2015. Књиге есеја, прозе, полемика и огледа о поезији и њеном превођењу: *Констијанте и ѡревиди*, 1981; *Афричка лејенда*, 1984; *Прим. ѡрев.*, 1989; *Ресторан, астиро-јасијро роман-ѡтрилер*, 2003; *Осам Влаштића француској симболизма*, 2009; *Данте, Вијон, Моцарти – свети ѡробисеји*, 2017; *Миљковић–Данте – ѡрво ѡевање*, 2018; *Данте шаље секун-данте – моно-ѡолемике о ѡревођењу ѡоезије*, 2018. Књиге из музикологје: *Моцарти – злочин Марије Терезије*, 2001; *Свете, лаку ноћ! – о кантијама Јохана Себасијана Баха*, 2001; *Моцарти сусреће Скарлаиџија*, 2002; *Лирска исѡорија музике*, 1–4, 2011; *Цейна исѡорија музике*, 2017; *Музички роман*, 1–6, 2016–2020. Објавио више књига песама на француском језику и приредио и превео неколико песничких антологија. У последњим данима свог живота, завршио је превод целокупне поезије Бранка Миљковића на француски језик.

МИЛОШ МИХАИЛОВИЋ, рођен 1998. у Београду. Студира српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Романи: *Зеон*, 2013; *Ереја*, 2015. Објавио већи број кратких прича и збирку прича *Књиџа одраза*, 2020.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијелини, БиХ. Студенткиња је докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се савременим српским писцима, пре свих песничким и есејистичким стваралаштвом Борислава Радовића. Пише есеје, научне радове и књижевну критику. Објављена књига: *Књижевност и исходности – есеји и критике о делима српске књижевности*, 2020.

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВИЋ, рођен 1956. у Београду. Дипломирао 1974. и магистрирао 1981. на Филолошком факултету у Београду, а докторирао 2003. на Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду. Антрополог, културолог и филозоф, потпредседник је Комитета „Човек и биосфера” Националне комисије за сарадњу са Унеском, председник Српског друштва за историју науке, члан Комитета за образовање Европског друштва за историју науке из Париза, секретар Одбора за дело Милутина Миланковића САНУ и сарадник Одбора за проучавање живота и рада српских научника и научника српског порекла при САНУ. Објављене књиге: *Осунчавање и клима – Милућин Миланковић и мајемајичка теорија промене климе*, 2002; *Аналогија и ентропија – филозофија природе и хармоније Лазе Косића и Косије Стојановића*, 2005; *Циклуси и зајиси – opus solis Милућина Миланковића*, 2009; *Од Наланде до Хиландара / Опис прве библиотеке индијске културе у Србији* (коауторке Гордана Токовић и Драгана Грујић), 2017; *Косово на крају историје – сажетак анализа привада* (коаутор Данко Камчевски), 2019. Године 1997. је приредио *Изабрана дела Милућина Миланковића*.

ЂОРЂЕ ПИСАРЕВ, рођен 1957. у Визићу у Срему. Пише прозу, есеје и књижевну критику. Књига есеја: *Пред враћима раја* (коаутор Ф. Петриновић), 2002. Романи: *Мимезис, мимезис романа* (коаутор Ф. Петриновић), 1983; *Књије народа лућака*, 1988; *Гојска прича*, 1990; *Ковчеј*, 1992; *Појисујући имена ствари*, 1995; *Завера близнакиња*, 2000; *Под сенком змаја*, 2001; *У срцу града*, 2004; *Поноћ је у соби усјомена*, 2005; *А ако умре пре неће што се пробуди?*, 2009; *На стази суза*, 2010; *Поноћ је у соби усјомена*, 2010; *И ноћ се увукла у његово срце*, 2015; *Позна вечера за јосићу Фиби – први роман из серијала „Девећ мачјих животиња”*, 2016; *У кухињи са Зевсом*, 2017; *Шта сањају Фибислави – други роман из серијала „Девећ мачјих животиња”*, 2019. Књиге прича: *Књија јосићара прича*, 1985; *Мики Шейарг: Сирашне приче*, 1990; *Посланице из Нове*

Јерусалима, 1996; *Бесмртници* (изабране и нове приче), 2002; *Велика очекивања*, 2012; *Сентиментално васпитање јунака романа*, 2020.

ВЛАДИМИР ПИШТАЛО, рођен 1960. у Сарајеву, БиХ. Пише поетску прозу, приче, романи и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Сликовница*, 1981; *Манифести*, 1986; *Ноћи*, 1986; *Корито малџезе*, новела, 1987; *Крај века*, 1990; *Вишраж у сећању*, 1994; *Приче из целој свећа*, 1997; *Александрида*, бајковита повест о животу Александра Македонског, 1999; *Миленијум у Београду*, 2000; *О чуду*, 2002; *Тесла, младосћ*, 2006; *Тесла, њоритрећ међу маскама*, 2008; *Чајеви Марса / Ноћи*, 2010; *Венеција*, 2011; *Сунце овој дана*, 2017; *Значење цокера*, есеји, 2019.

ЈОВАН ПОПОВ, рођен 1962. у Новом Саду. Историчар и теоретичар књижевности, редовни професор Филолошког факултета у Београду. Пише научне студије, огледи и књижевну критику, преводи са француског језика. Објављене књиге: *Ослобођени читалац. Огледи о теорији и пракси читања*, 1993; *Класицистичка теорија романа*, 2001; *Читања неизвесности. Огледи из компаратистике*, 2006; *Двобој као књижевни мотив. Тематолошка студија*, 2012; *Појмови, периоди, полемике – о неким недоумицама науке о књижевности*, 2020. Један је од аутора *Преднег речника компаратистичке терминологије у књижевности и култури*, 2011.

ГОРАН РАДОЊИЋ, рођен 1971. у Подгорици, Црна Гора. Докторску дисертацију „Модели приповиједања у српском и америчком роману шездесетих и седамдесетих година XX вијека” одбранио је на Филолошком факултету у Београду. Провео је једну годину (2003/2004) на усавршавању у САД, на Универзитету у Тенесију, као стипендиста Junior Faculty Development Program-а. Ради као доцент на Филолошком факултету у Никшићу. Бави се теоријом књижевности, наратологијом, књижевношћу XX века и филмом. Објављене књиге: *Вијенац њриповједака – гранични жанр у српској књижевности њдесетих до седамдесетих година XX вијека*, 2003; *Фикција, метафикција, нефикција: Модели њриповиједања у српском и америчком роману шездесетих и седамдесетих година XX вијека*, 2016.

ЦВИЈЕТИН РИСТАНОВИЋ, рођен 1937. у Модрану код Бијељине, БиХ. Пензионисани је редовни професор Педагошког факултета у Бијељини Универзитета у Источном Сарајеву. Бави се историјом књижевности, књижевном критиком и есејистиком, а пише и кратке приче. Монографије, огледи и студије: *Казивање као оледало живоћа*, 1990; *Ејик и лирик Пећар Кочић*, 1995; *Српски њјесници за дјецу*, 1997; *Огледи и њрикази*, 1999; *Простори дјетинства*, 2002; *Књижевне шеме*, 2003;

Криптички (и)ољеди, 2006; *Књижевнокриптичка освјетљења*, 2009; *Вредновање књижевної текстіа*, 2014; *Ољеди, бесједе, есеји*, 2020. Збирка кратких прича: *Свакидашње ириче*, 2017. Приредио више књига, члан је Удружења књижевника Републике Српске и Удружења књижевника Србије. Живи у Бијелини.

ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ, рођен 1945. у Београду. Пише поезију, прозу, есеје, огледе, студије и монографије, бави се књижевном теоријом и преводи с немачког. Књиге песама: *Олујно вече*, 1972; *Сл. – четири њеме о Сл.*, 1992; *Године*, 2006; *Није то све*, 2007; *Ситио*, 2015. Књиге приповедака: *Месеци*, 2007; *Терка шћанској борца*, 2018. Романи: *Двојеж*, 1995; *Злочин и казна*, 1996; *Бензин*, 2000; *Океан*, 2005; *Уредник од искуства*, 2009; *Тамна иучина*, 2020. Књига есеја: *Свејска књижевност – научно ипроверене иријовесити у којима се износи истина о разним иштиањима, а нарочитио о љубави, разврситане у четири књиге*, 1988. Огледи, студије и монографије: *Фемологија и вищезначност књижевної дела. Интарденова теорија ојализације*, 1977; *Читанье Доситијевској и Томаса Мана*, 1982; *Иронија и значење*, 1984; *О идили и срећи. Хелитиријно луитанье кроз сликарство Клода Лорена*, 1991; *Рајски ум Доситијевској*, 1994; *Парадоксални класик Томас Ман*, 1997; *Лейа бића Иве Андрића*, 2003; *Поверење у Бојородицу*, 2007; *Енергија сакралної у уметности*, 2010; *Швејк хоће да победи*, 2014; *Писмо о ипоезији: о иеи њесама Борислава Раговића*, 2016; *Уметнуити иријоведач. „Литиов” Леонига Леонова*, 2018; *Свечани час иријовесити. „Јосиф и његова браћа”*, 2018. Приредио више антологија.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о души и груе веселе ириче*, 1970; *Тајна ирејиска*, 1976; *Наше иоре вук*, 1976; *Хулим и иосвећујем*, 1977; *Црна је маити неђеља*, 1983; *Тајна ирејиска и груе ијесме*, 1985; *Праї*, 1986; *Ринї*, 1987; *Изабрание ијесме*, 1988; *Сарајевски рукоиис*, 1993; *Лирика (избор)*, 1995; *Мој исалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јатио (избор)*, 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блаитослов изнанствива*, 2001; *Сарајевски рукоиис – 33 изабране ијесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Светио и ироклетитио*, 2009; *Анђео ми бану кроз решетке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаитиа свезда*, 2012; *Свакодневи смак свијетиа*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни иламен – изабране и нове љубавне ијесме*, 2015; *Христитова луда*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag des Wortes – Texte aus dem Exil*, 2004; *Та мјестиа – иуитиоити (у ипрози и ститиху)*, 2018; *Кочићева и срїска итраума*, 2018. Године 2009. су му изашла *Изабрание гјела*, 1–4 (*Поезија; Твоје срце, зеко; Језик и неизрециво – ијеснички иоритреити; По налозима ипоезије*). Саставио више песничких антологија.

МИЛИЦА ЂУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године са темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, рује*, 1992; *Намешћеник*, 1994; *Мајична књија*, 2007; *Албум раних стихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајету – наивне ђесме*, 2013; *Тиска – ђесме и ђонеки зајис*, 2015; *Меко језро – ђесме с ђрашећом ђричком*, 2016; *Појрављам усјомене*, 2017; *Бежанијска коса*, 2018; *Извод из мајичне књије*, 2019; *Рођен као змај – ђесме деће и нимало наивне*, 2019; *Защћићина маска*, 2020; *Лик са Лимеса*, 2020. Књиге есеја и критика: *Сћвари овдащње*, 1998; *Песничке сћвари*, 1999; *Последње и ђрво*, 2003; *С обе сћране*, 2006; *Лејто и щијати – ђоезија и ђоещика Јована Хрисщћа*, 2008; *Песма од ђочешка*, 2009; *Раичковић – ђеснички развој и ђоещичко окружење*, 2011; *Мајични ђростор*, 2012; *Пућ ка усјравној земљи – модерна српска ђоезија и ђена кулћурна самосвесћ*, 2016; *Момо щражи Кајора – ђроблем игенщщешта у Кајоровој ђрози*, 2016; *Преко века – из српске ђоезије XX и XXI сћолећа*, 2017; *Лица једнине*, 2018; *Знаци расщознавања – ђрилози за саморазумевање српске књижевностши*, 2020. Приредио више књига.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексщво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живош*, 2013; *Мржња, ђријашельсщво, удварање, ђубав, брак*, 2014; *Пољед са единбурщске сщене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеју*, 2007; *Мемоари ђреживеле*, 2008; *Злащна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни ђрини*, 2005; *Флен О’Брајен, На реци „Код две щищце”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исщод коже*, 2003; *Кища мора ђасщш*, 2004; *Лиза Скотолан, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреши*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис кулћура, конщракулћура, усщон хищ конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014. Преведене књиге (у коауторству): *Брајан Малдун, Пољуйци и ђриче* (са Душицом Маринков Јовановић), 2005; *Серен Кјеркегор, Дневници и*

зайиси (са Смиљком Јоветић Вебер), 2003; Р. Нелсон и Р. Шиф, *Критички термини из историје уметности* (са Љиљаном Петровић), 2004; Грејам Данкли, *Слободна провинција* (са Наташом Ваван Пралицом), 2005.

МЛАДЕН ШУКАЛО, рођен 1952. у Бањалуци, БиХ. Теоретичар књижевности, професор на Филолошком факултету у Бањалуци. Пише прозу, студије, књижевну критику и огледе и преводи с француског. Објављене књиге: *Народно позориште Босанске Крајине 1930–1980* (ко-аутори П. Лазаревић, Ј. Лешић), 1980; *Оквири и оледала*, 1990; *Љубичастии ореол Данила Кица*, 1999; *Одмрзавање језика – поетика страности у дјелу Миодрага Булајовића*, 2002; *Пукојина стварној – одмрзавање језика, нулто*, 2003; *Ђавољи дукај – о Иви Андрићу*, 2006; *Облици и искази, оледи*, 2007; *Портрети – из српске књижевности у БиХ*, 2015; *Крхотине и друге приче*, 2016; *Културни идентитети Кочићевих јунака*, 2018; *Велике илузије (иживост, театарност, страност)*, 2020.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ